॥ २ ॥ विपणावहेपणंकुर्वहे ॥ २ ॥ दीव्यविजिगीषस्व दासीभावायमांवादासीकर्त्तुत्वंवादासीभवितुंबूहीत्यर्थः ॥ 😮 ॥ ५ ॥ जिस्नंकौटिल्यं ॥ ६ ॥ नावपद्यंतनानुमोदितवंतः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १ ० ॥ 🎏 यंनिशम्यतदाकद्र्विनतामिदमबवीत्॥ उच्चैःश्रवाहिकिवणीभद्रेप्रबृहिमाचिरं॥२॥ विनतोवाच श्रेतएवाश्रराजोऽयंकिवात्वंमन्यसेशुभे ॥ ब्रहिवणी त्वमप्यस्यततोऽत्रविपणावहे॥३॥ कदूरुवाच रुष्णवालमहंमन्येह्यमेनंशुचिस्मिते॥ एहिसार्धमयादीव्यदासीभावायभामिनि॥४॥ सौति रुवाच एवंतेसमयंरुत्वादासीभावायवैमिथः॥ जग्मतुःस्वगृहानेवश्योद्रक्ष्यावद्दतिस्मह॥ ५॥ ततःपुत्रसहस्रंतुकदूर्जिह्मंचिकीर्षती ॥ आज्ञापयामासत दावालाभूत्वांऽजनप्रभाः॥६॥आविशध्वंहयंक्षिप्रंदासीनस्यामहंयथा॥नावपद्यंतयेवाक्यंतान्शशापभुजंगमान्॥७॥सर्पसत्रेवर्तमानेपावकोवःप्रध क्यिति॥जनमेजयस्यराजर्षैःपांडवेयस्यधीमतः॥८॥शापमेनंतुशुश्रावस्वयमेविपतामहः॥अतिकूरंसमुत्सृष्टंकद्वादैवादतीविह॥९॥ साधैदेवगणैःस्वै र्वाचंतामन्वमोदत॥वहुत्वंप्रेक्ष्यसर्पाणांप्रजानांहितकाम्यया॥ १०॥ तिग्मवीर्यविषात्येतेदंदशूकामहाबलाः ॥ तेषांतीक्ष्णविषत्वाद्धिप्रजानांचहितायच॥ ॥ ११॥ युक्तंमात्राकृतंतेषांपरपीडोपसपिणां॥ अन्येषामपिसत्वानांनित्यंदोषपरास्तुये॥ १२॥ तेषांप्राणांतिकोदंडोदैवेनविनिपात्यते ॥ एवंसंभाष्यदेवस्तु पुज्यकद्रंचतांतदा ॥ १३ ॥ आह्यकस्पपंदेवइदंवचनमबवीत् ॥ यदेतेदंदशूकाश्चसर्पाजातास्वयानघ ॥ १४ ॥ विषोल्बणामहाभोगामात्राश्माःपरंत प्॥तत्रमन्युस्वयातातनकर्त्तव्यःकथंचन॥१५॥ दृष्टंपुरातनंत्येतयज्ञेसपीविनाशनं॥इत्युक्कासृष्टिरुद्देवस्तंत्रसायत्रजापितं॥ त्रादाद्विषहरीविद्यांकश्यपाय महात्मने॥ १६॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिआस्तीकपर्वणिसौपर्णेविशोऽध्यायः॥ २०॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सौतिरुवाच ततोरजन्यां व्यष्टायांत्रभातेऽभ्युदितरवी ॥ कद्रश्रविनताचैवभगिन्यौतेतपोधन ॥ १ ॥ अमर्षितेसुसंरब्धेदास्येकतपणेतदा ॥ जग्मतुस्तुरगंद्रषुमुचैःश्रवसमंतिकात्॥ ॥ २॥ददृशातेऽथतेतत्रसमुद्रंनिधिमंभसां॥ महांतमुद्कागाधंक्षोभ्यमाणंमहास्वनं॥ ३॥ तिमिगिलझषाकीर्णमकरैराटतंतथा ॥ सत्वैश्रवदुसाहस्रैर्नाना रूपैःसमादतं॥४॥भीषणैविंकतैरन्यैघेरिर्जलचरैस्तथा॥उग्रैनित्यमनाधृष्यंकूर्मग्राहसमाकुलं॥५॥

दंदशूकाःभृशंदंशनशीलाः ॥११ ॥१२ ॥१२ ॥१२ ॥१ ॥ महाभोगाःमहाशरीराः ॥ १५ ॥ बिषहरीं विषद्यों विषहरामितिपाठः ॥ १६ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेविशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ततइति व्युष्टायांव्यतीतायां ॥ १ ॥ दास्येविषये ॥ २ ॥ उदकेनअगाधंतलस्पर्शशून्यं क्षोभ्यमाणंमकरादिभिः ॥ २ ॥४ ॥ ५ ॥